

ben gyülekező nemzetközi hajóraj ezt szembe-
tűnőleg megcáfolja. A szerb-bolgár
békészerződés iránti tárgyalások,
mután az alkudozó felek már megérkeztek
Bukarestbe, hirszerint ma meg fognak kez-
dődni. Belgrádban, ugy látszik nem biznak
egpen feltétlenül az alkudozások sikerében és
a szerbek Nis várát nagyban erősítik. —
A szultán szentesítette a török-bolgár egyezményt. A porta
körütratót intézett a hatalmasságokhoz, mely-
ben előők terjeszti az egyezményt és értekez-
letet hív össze annak ratifikációja iránt. A
„Times” értesülése szerint a bolgár-török
egyezmény a következő pontokat
tartalmazza: A berlini szerződést mindkét fél
érvényesnek tekintti, kivéve azon határozatát,
melyek az új egyezmény által módosítást szen-
vednek. A statut organique átvizsgáltatik. Kelet-
Ruméliában bizonyos török falvak ezenul is
a porta alá lesznek vetve. Sándor fejedelem
öt év tartamára Kelet-Ruméli-
a kormányzójává neveztetik
k. Kinevezetése megtörténik a nélkül, hogy
az iránt a hatalmasságoknál további lépéseket
kellene tenni. A fejedelem kötelezi ma-
gát, hogy védelmezni fogja Törökországot.

A választás történetéhez.

(Karczolat.)
Hajnlik, febr. 3.
A kedélyek csillapultak az utóköz ked-
véért leirhatunk egy-két vonást a febr. 1. vá-
lasztásból. Az e napon, 1-én győzött párt ar-
cipirulása is engedhetett valamit — és a vesz-
tes párt, mi is belenyugodhattunk már a vál-
tozhatlamba. Abba ugyanis, hogy ma nem elég
lelkeshű, nem elég hazát szerető, nem elég
hurczoli szent czélokért nem esz közközökkel,
de a mi nélkül győzni nem lehet, az a rága-
lom, a lélekvásárlás, az emberi méltósággal
járó vélemény szabadság erőszakos letiprása
és a hivatalos hatalommal palástolatott tör-
vénytelenség.

Ezek a nemtelen eszközök, kiszák-
mányolva a Tisza-hatalom fennmaradásának
szentségételen czéljáért, tették lehetségessé a
gesszti kényur 10 éves jubileumának beö-
veztetését, mert ezek nélkül a képviselő-válasz-
tások alatt még 100 kerület sem állana ren-
dekezésére a nagy politikai sziuhák!

Itt, magánügyek miatt és egy evig meg-
nem szakított munkásság után néhány napig
pihenni öhajtván, nyugodt kedéllyel gondolom
végig a febr. 1. választást és előzményeit.

Ugyan hogy eshetett el az a szép tette-
ség, mindenki által megkedvelt és Debreczen
mandátumára érdemesnek ítélt fiatal ember,
ki annyi hévvel hirdette volt a városház ud-
varát megtöltött óriási közönségnek a szabad-
ság, egyenlőség, testvériség és a magyar füg-
getlenség szent eszméit?

Hogy bukkatott el? Hiszen 348 törz-
spolgár szavazott reá, míg ellenfele — a
diszrhába öltözött, betanult beszédet el-
mondó grófia — csak 240—250?

Mert a mi ezenfelül volt, az az a 180—
190 zsidó, kik 25 forintjával ajánlk...
No de hagyjuk a szót is befeljeztlenül
meg fog érteni így is, a ki a pénz kűldte,
a ki hozta, a ki kifizette és a kik
szébrodugták.

Hja! a debreczeni vásárokon a barom
ára csökken, de a választások alatt aztán újra
— felemelkedik!

Rongyszedők, nyulbör vásárlók, szenzálok,
semmiházi, kupczihér gyűlevész nép... mikor
elene végrehajtást fogantatosítanak, nincs 9
forint értéke.

De azért — ha maga nem is — kifizet-

derékban kettészelt hóbítás francia lovag re-
zeg, a mennyire a hasába szurt drót engedi.

Iszonyu szép munka! A menyasszony, a
vőlegény, a vőfélyek, a kiadó násznagy meg az
egész t. cz. násznép, hogy fognak bámulni,
mikor ezt a középkori édes lovagvárat meg-
látják! A legény előre mosolyog a hatáson.
Ha ezt a „tortát” meglátják!

Ah, de nem látják meg! A czukrászat
virtuozitását s a mesterlegényi hiuságot üldözö
adáz végzet, a mely ott rejtőzik a Juczi toll-
seprőjében, nem engedi meg.

Mint egy csatéri bomba hull alá egy
hőtömeg s derékon csapja a tortát! És —
ah! — ilyennek képzelem én a balskai wa-
terony összeomlását. A torta oldala recsegge
behajlik s a tetején rezgő mouquetair orron-
úti a legényt. A legény, hátra, a torta előre
hukik s hosszan szánkázik mindkettő ellenkező
irányban. Mikor fölcusdik, (nem a torta, ha-
nem a legény) be áll braucardiersnek s bus
sóbajok eresztgetése közt négykézláb mászkál
a sikos havon, hogy a czukrászat vívmányának
apró darabjait összeszedje. S ahogy mászkál,
ujabb hőtömeg koppan a fejére. Elrettenve
pillant föl, a lavina eredetét fűrészszendő, s a
mint megpillantja a lángoló anygalt, a seprős
Juczit, néma ijedséggel és különös szerencse-
vel beleül a torta épen maradt aljába...
Remek tabló...

Alkonyodik. Élénkül a város. Az izzó
rézgömb lassan száll lefelé az égről s a hidról,
a hol állók, megkapó szép látványt nyujt. Ott
lebeg még féltetével a tarajos felhők között,
komoran pillant a Back-malomra és nyájias
pislogással vesz bucsubt az alsóvárostól. A rácz
templom nagy nyitott ablakain átverődik a vör-
sös fénye, mint egy óriási transzparenens, és
én bámulom... A sétáló végzete mellem
hozza megint a török-tokuláris polgártársat.
Megáll és cselekszi azt, a mit én. Apró sze-

nek érteke 10 forint jövedelmi adót és ezt
a „seországa, se hazája”-hadat so-
rompóba állítják, — hogy Debreczen
törzspolgárságának többségét
szembeköpjé, arczul vágja, el-
ragályosítsa viszketeg testé-
vel és akaratait leszávazza.

Szép párt, a mely ilyen szövetsé-
gességekkel győzi le önvérét, saját test-
véreit!

(Hát még az olyan ember, a ki pohár-
köszöntőben jelenti ki, hogy ebben a vaka-
róldzópártban ő akar az utolsó ember
lenni!)

Ugyan méltóságos és nagyságos „szabad-
elvű” uraim, mit tetszenek gondolni: sokáig
lehet még a zsidóval lepecskondiálni a nem-
zet szabad-akaratt?

Es Te, Mózes ide hullajtott fajtája, azt
hiszed, hogy nem Vulkánok felett járod a kö-
ser kalamajkát, a mikor erre a vakmerő ja-
tékra magadat felhasználod? a mikor a
nép rokonszenvét megnyelve, mindég és min-
deg csak a hatalom árnyékába húzódol?

Hat biztosabban érzed te magadat a ha-
talom oldalán?
Miért? a miatt a néhány szurony miatt?
... Mikor febr. 1-én a választás er-
edményét kihirdették, két-hárman állottunk egy
csoporthoz és halkan fejtegettük, hogy mily
nagy veszedelem lehet még a zsidók ezen tes-
tületileg művelt politikai-gescheteléséből és
mily nagy szereuce, hogy a higgadt debrec-
zeni polgárság hasonló akar maradni (a mi
nem ingerlik a legvégsőre) a czi-
merében levő báránhoz.

Még se beszélhetünk elég halkan, mert
egyszerre 20-30 ember vett körül s előbb csak
mohón halgatták szavainkat, de csakhamar
közbe kiáltottak s oly fészegtetéseket hallat-
tak a döntő zsidókörök ellen, hogy egyet-
len „Éljen Istoczi”-kiáltás kellett volna a vá-
rosház előtt álló 2000 embernek és...

No, nem történt volna semmi baj. Csak
s. II. ker. 194 zsidó választója eszt volna el
... egyebny szavazattal. Meg gonoszabban,
mint Vályi Árpád.

Hanem az a 24 szurony, a mely a város-
házat őriate, k éves lett volna az esetleg ve-
szélyeztetett pájkeszer megöltalmazásra, annyit
mondhatok.

Két-három királyi tanácsos közé kevered-
tem — No szerkesztő ur, szólt az
egyik, ugy-e nem örül most?
— Hogy örülnek (féleltem) mikor ma-
gok sem örülnek!

Hanem ez csak ártatlan, bár találó tréfa
volt. De mit mondjon az ember a belső du-
raság ama kinyilatkoztatásához, melyet a
Debr. Ell. hetfői száma képvisel?

A győző, a ki csufolódik a le-
győzött ellenfelére, a helyett, hogy kivált egy
pártlaphoz illően eszeljyel, okos érveléssel, en-
gesztelő keznyujtással igyekezzen a sebeket
beheggeszteti: most az ilyen győző nagyon
emlékeztet az apák bünet az ivadekókban he-
ted iziglen büntető zsidó Isteure.

Kacszgunk rajta. Ilyen pártiak ilyen lap-
keil. Előbb a saját jelöljett tette neveltség-
sé, aztán (mivel ez a jelölt győzött) az ele-
fel jelöljett.

Még szép, hogy a legostobább és legma-
licziósusabbnak szánt cziók alá H. betű volt
írva. Jól esik hianunk, hogy talán nem iro-
társtól ered. Lehet valaki más, a ki nem az
írast, hanem mindjárt a tollat szedeti.
Külöben mudegy, akár zsidó irta, akár ki-
rályi tanácsos: csak nem szép az!

Ebben a cziokban neveztetik „kintor-

meivel nem hiszem, hogy látná a napot, de
nekem ez elvège is mindegy. Csináljuk du-
etben a szót.

Es leszáll az est. Kigyulnak a cizruszi
lámpák, a viaszgyertyák a hintók oldalain s a
petroleum-mécsék Új-Szgeden. Gyöngye esti
szellő kergeti a vékonyka ködöt, a mely ott
nyaldosódik a házak tetején. Szokott sétáló a
korzónak, hid-utczáknak itt vannak megint. Az
őreg ur, a ki kőbéccsel, lassan megy s tele-
dóvel szivja magába az éles hideg levegőt,
pedig még jobban köhög tőle. Diákok az ujjak
között tartott cigarettel, készen a pillanatra,
midőn annak alázatos és gyors eldugását kell
leszcenziroznok. Holgyek, urak, féső róza-
bimbók (oh! hitvány szővirág, hogy havas tár-
czában is a tollal hegyere kerültil!) kaczkias
sapkában, mint egy cserkeszevezér, tüzsel —
de milyen tüzsel! — a szemekben, bódító mo-
solyjával az sjkakon. Aztán jön egy fastölög
szivar, vergóniai, nem messze utána a baka, a
ki a szájába tartja. Amott egy Coregio fele
angyalka, szőkefürtű kis bébe típeg az ő feher
gamache-ba bujt lábával és sikojtot, mint egy
kis egérke. Aztán egy-egy sötét alak, a ki
árnyékba állva tekint végig a t. cz. publiku-
mon. (He? szivaroztunk, mi? he?)

Es járnak-kelnek ide-oda mindenféle lá-
bak. Gyönyörűsége kis apró topánkák, sar-
kentyus csizmak, lapuló bakkancsok, komoly,
széles-orru saruk és könnyelmű hegyes cipők.
A város harangjai zugni kezdenek az ő
kietlen magasságukban s az omlatag régi tor-
nyok üregéből zsongva száll alá a haragszó.
Zárni kezdik a boltokat. „Csukik a boltot”,
— mondja mellettem egy subával panczózott
polgártárs. Lomha, nagy alakok, idéltlen decz-
bundákban csisz-csuszszannak a jeges uton —
haza, vacsorálni. Hétköznap sültkrumplival! Ez is
csak valami.

nás család-nak Thaly Kálmán, Orbán
Balázs, Isak Dezso, és Vályi Árpád.

Van benne valami igaz. Ha majd az
akadémiából kiszorítja Thaly Kálmánt dr. Katz
Albert, a többi hármat ősi birtokból Blau,
Fuchs és Ox. meg a többi kortesoraság
akkor e kiváló férfiak majd elmennek kintor-
názni.

Megérhetjük szép Magyaror-
szágon.

Mikor az eredményt kihirdették, a város
háza előtt ezer torokból zengett fel, hogy:
„Éljen Vályi Árpád!” Itt-ott hagzott az is,
hogy „Éljen Istoczi!”

Mikor — a Rákóczy-induló hangjai mel-
lett — mentek a győztes lakása elé, ismét
hangzott az „Éljen Vályi Árpád.”

A menet után ment — fedezetül — a
kivott szuronyos katonaság.

Érdekes. Ket év előtt pedig a két győz-
tes képviselő meante előtt vitte a zászlót —
Kaszonyi uram.

Hogy ne vitte volna azt a zászlót Ka-
szonyi uram, mikor az az ő elveinek győzel-
mét jelenti?

Hogy ne kísérték volna ezt a menetet
szuronyokkal, mikor a Tisza-párt fótámasza a
szurony?

Hogy a zsidó (nem mind, mert e
cziokban is tisztelte a kivéte-
leknek, a kikre felháborodás
unk szava inem alkalmazható)
eladatott szöröstől-böröstől a legfőbb politikai
haddé, a Tisza Kálmán pártjának: nem csoda,
mert természete a csere-beré.

Hogy a szegény hivatalnok szavaz a ha-
talommal, a ki a főispáni önkény lenyugöz és
elcspással nyegyet, ha egyéneket meri magát
erezni egy szabad akarattal és meggyőződéssel
nem bíró oktaian baromnak még azt is meg-
értjük valahogy. Római jellemek e korban rit-
kán teremnek, élm kell s egy család jövőjét
sem lehet könnyen koczkará vetni. A mi az
elv-megtágadásban vétek, az száradjon a keny-
szertes hatalmaval visszaelő nagyurak lelken.

De mikor a hivatalnok többet tesz,
mint a meenyit töle követneinek és szaglásszá,
parifinacúza, valóóságos porozióvá aljasodik le
no az nem csak szomorú, de egyszerűmind
udorító látvány.

— Rongy-jellemek, moudá ezen
urakra egy debreczeni intézet független hely-
zetű és jellemű főnöke.

Rongy-jellemek, kik mások jellemét is
rongyokká tépik!

U. J., tekintélyes szatmár-megyei föld-
birtokos szavaz Vályi Árpádra. Ig szól bo-
zá a város egy tisztviselője.

— Ejuve, ejuve, hát urambátyám is a
csőcselékel tart?

A város egy tisztviselője (közszájon van,
hogy melyik) mondja ezt egy partra, mely őt
magyelkültségű, saját pártja ellenére megvá-
laszott, független polgárokól áll.

Azon párt totum fac-ja mondja csőcse-
léknek, az ellenpartot, a mely pártban —
igaz! — választási napokon az utolsó rongy-
szedő is van olyan nagy ur, mint máskor ha-
rom főispán, hat polgar-mester és kilencz vá-
rosi szenátor.

— Nembuktam, uraim, de fel-
magasztaltattam. Hanem mis nyer-
tem többséget, 348 debreczeni
polgárszavazata nekem hágcsó
a dicőségre. Nem is távozom
körükből, mondván — „kőd előt-
tem köd utánam”, hanem itt töl-

Haragszó elnémult, népség eltakarodott,
üres az utca. Távolasabban borizó ba iton
teletorokkal kezdi erősígtetni, hogy bus ősi
szél fuj a fákon, sodorja a levelet. Sikertült
gixert ad, elesik, nagyot koppan, azután el-
hallgat.

Odebb sötét az utca. Egyetlen pince-
lakásnak a párás üveglemezén tör elő csekély
fény, csak egy fagygyugyertyányi. Beteg leányka
fekszik ott lent, csöndes világot odadúzi ar-
czára a mécses. A melle piheg, arczán két
piros folt. Sötét szemeit a plafondra szegzi és
néz merőn. Mik lehetnek egy pinzelakás
mennyezetére írva? Hunyd be a szemeidet,
kicsike, és aludjál. A te szemed egy sem néz
már többé senki szemébe, a te szemed egy
sem lát más mennyezetet többé, a te hullámos
sötét hajadban ugysem fűrdirik már más sugár,
csak azé a halvány mécsésé. Majd eljön a
bus lovag az ő szédítő leheletével s te alszol
örökké.

Odakint megint szól a foltpápszkodatt
rekedt bariton:

Hulló levél azt susogja
Soha, soha, soha sem.
Tömörkény.

Nagy lány vagyok.
— Iduska írkaí közni. — Január 23.

Ma különösen rossz napom volt. Ha a tü-
körben néztem meg magam, ha iskolaköny-
veiből magoltam a leckéket, ha a táblán szá-
moltam az unalmas törtekkel: mindig az a
gondolat vett körül, hogy én csak egy kis le-
ány vagyok.

Egy iskolás leányka, a ki hónom alatt
viszem a könyvet, a ki az a csunya vörös
professzor bosszant és kire még a kisebb diá-

tök néhány napot. Köszönöm fá-
radozásait, kérem a szerzme-
nevetben a jövőben is a mert mi
most kezdünk dolgozni!

Igy szóltok, szívőkben fájdalommal eltelt
választóhoz Vályi Árpád.

A győztes jelölt, ki másnap reggel már
elsietett abból a városból, mely eddig magyar
Róma volt, de rövid időre magyar Jerusz-
lemmé fog változni a kormánypart kegyelme-
ből, mit mondhatott választójának? Mit is
mondhatott egyebet, mint k. b. ezt:

— Köszönjék meg Uraim, a
zsidóknak Önök, mert én res-
teltek hozzájuk szólni, hogy
megválasztottak. Eddig is an-
tiszemita voltam, de ezenul
(látván, hogy felbékerekedtek
ők a magyar polgárnak) három-
szorosan az leányok!

Imé, a febr. 1. képviselő-választásnak
ezen jellemző vonásait tettük papírra, tanul-
sággal Debreczen polgárainak. 5—6 nap mulva
visszatérek — akkor majd mondok többet is.
Azalatt pihenek itt, a hol a széllo nem lenget
győztes pájkeszeket és a mely vidéken csap-
láros-zsidó, a maga vitriolos sprituszával, bu-
titja ugyan az ügyefogyott tot népet, de leg-
alább nem száll szembe egy eddig büszkének,
nemeselek és nagynek ösmert magyar lakos-
sággal. Itt a test, ott a lélek gyilkoltatik
meg. Mi a nagyobb gyilkosság?

U. i. A „Borszem Jankó” mult vasárnap
számát vettem meg utaztomban.

„Ujjant” czim alatt érdekes vers van
benne, igen szépen és érthetően illusztrálva.
Tessék elolvadni a körben, kasszinóban, vagy
valamely kávéházban. Igen tanulságos.

Bögozi száguld egy lovon. Nevetéses,
hóbortos lovag, a ki lovag kalandot keres, és
végre elissza a lovát Nánán zsidónál. Akkor
aztán Nánán lovagol a lovon, Bögozi pedig
— váltón. Alább meg ott fekszik Bögozi a
föld porában, felette áll vigorogva Nánán.

A leáldozó nap ragyogja be a jelenetet.
A zsidó elczip aligha nem a bukó ma-
gyarság torzalaját és a győztes zsidóságot al-
legorizálja a p o m p a s a n (!) sikerült képben.
Ajánljuk a képet debreczeni kormány-
pártisták figyelmébe. Ott Bögozi már szövet-
kezett Nánánnal. Csakhogy az a baj, hogy
nem sokáig lesznek szövetségeseik: Nánán
lesz az ur, Bögozi a szolga.

A közel viszonylatásig!
Gili Balázs.

Közüktatásunk állapota.+)

Egy miniszter sem ayujta működésének
oly pregnás, áttekinthető és oly szemfény-
vezető képet, mint a kultuszminiszter. Erve
a működés azon mozzanatait, melyek számok-
kal, a statisztika fegyvereivel, egyáltalán szem-
léltethetők. De az apró szépitgetések e foto-
grafán — mint egy oly nően, ki erre rászor-
rulva nincs — visszatetszést szűlnek. Mert
egy kis gyöngesség, mely fölött tán tapintattal
átcsusznánk, szembeötölő lesz a fátolyozni aká-
rás által. E megjegyzéseket meg az illető
rovatkoál. Megjegyezzük még azt is, hogy
az értelmetlen, ellenmondó, hiányos adatok
nem csekély számmal vannak.

A mondott gyöngébb pontok elmondása
előtt azonban nagyon megvizselendő az, hogy
az összegező adatoknál, valamint az érdem,
ugy a gács sem mindig köztvetlenül és egy-
edül az államot terhelik. Loginkább nem az
első

* A kultuszminiszter XIV. országgyűlés elé
terjesztendő jelentésének ismertetése.

kok is csak úgy néznek, mint magoló társukra
és nem mint nőre.

Az a gondolat, hogy kis leány vagyok,
keserűséggel tölt el, mert érzem, mert tudom,
hogy nagy leányoknak is beválnék már. Először
azért, mert a 15-ik élet meghaladtam, mert
elégé kifejlett vagyok, azután meg vannak
erzelmim. Gondolataim nem az iskolai tan-
tárgyak töltik be, hanem az epedések, a vá-
gyak. — Vörös professzoromat nem úgy né-
zem, mint egy kiálthatatlan tanárt, hanem
ugy, mint egy csunya, nekem nem tetsző
férfit.

Külöben mégis meglehetősen különös le-
ány vagyok én. Vannak ugyanis perczek, amik-
or ugy érzem magam, mintha nem mernek
nagy leány lenni, mintha sajnálnám a rövid
ruhát s a kis leányosságot.

Ma délelőtt egy barátóm (a ki már nagy
leány) bekkantott az iskolába és azt mon-
dotta, hogy ma este édes anyja és két —
fiatal ember kíséretében eljön hozzánk. Örül-
tem ugyan a dolognak, hanem azért mégis
aggódtam. — Mit fog csinálni nálunk az a
két fiatal ember és különösen mit fogok csinálni én?

Az első perczben azt gondoltam, hogy
csevegni fogok velük; hanem azután arra nem
tudtam felélelet találni, hogy miről? Miről
cseveghelek én velük? Regényekről, szinda-
rabokról, bálokról nem. Hát miről? Ha csak
a tantárgyakról nem. Ez a gondolat elkeseri-
tett és beláttam, hogy hiába érzem én azt,
hogy nagy leány vagyok, kicsi vagyok még
én. Erre azután haragudni kezdtem arra a
két ismeretlen fiatal emberre, akik zavart csinál-
nak csak, akik abban is megakadályoznak
máj, hogy barátómmal kibeszélgethessem ma-
gam, mert barátómm már nagy leány és ő a
fiatal urakkal fog csevegni, ha kényzeri-
ségből is.

I. A né-
hol az állam a ma-
képvisel. Tulnyom
közégi (1844) i-
207. Mely számok
laban eszközök
adataival szembe-
mes gyarapodást,
óta némi csökken-
laktól elmondhat-
óta keletkeztek;
nyiben méltán
praktikus n-
egyenlően fizető
csak az áltami
12,757 közeg me-
közeg mellett 10
eredmény, ha nem
iskolát teljesen n-
a helységek szá-
m mellett — 1881.
dett. Ez a fenye-
is vonatkozik. Me-
1883-ban 83-76 sz-
százeleka a közeg
niszteri jelentés
nyos neme az áll-
jes megbizhatóság
hogy hazánk iska-
egyenlően fizető
legelőbbi sik-
benyomást keltek
moudattak. Mert
juk azt, hogy stat-
bak, ez meg nem
gatás! Hanem a

Az iskoláról
míg 1869-ben 73
90 százeleka volt
ben eihelyezve.
16,899 szék szem-
leg iskolázók kö-
tatermek közül
§§-aik megfelle-
azaz 59 százelek.

Az első ad-
lesekre vonatkozó
2,284,741 taokteté
1,152,115 jart isko-
közül 1,800,731,
1869. év adataina
biznatiságát
az eredmény. A
kevesbe jelentős.

A tanitók szá-
ben 22,024, 1884-
sáját koninguesé-
dett. Oklevele a 70
tott ki (811 férfi-
kinleve, hogy az é-
1100: epea helyes
oklevelel nem bí-
85 a 14-héz. A
tudók ő százelek
preparanda kepe-
oah, szeru) nyen
nyugdíjgyvet ille-
30,217 tagot száml-
lő 120,000 forintot
alatt a tanitók s-

Az utolsó ro-
zet kulturális ipar-
gének legkevese-
1869-ben a 13,798
3,760 000 frt volt
12,917,000 frt. Es
az iskolai száma-
hanem azt is jele-
költség s így több-
tudni, hogy Magya-

Fáj a lelkem,
meg kell huznom,
ki nem mondhat
föltetésre, hogy a
lem a babaról, me-
szelni s hogy a mi
ni küld.

Rettenetes eg-
A ver arczon-
sen, szivem dobbá-
ány vagyok; és ta-
leusegemmel fogva-
kis leány vagyok é-
nom a nolanpi leg-
Mit fogok irni
pokra holnap?

A boldoskó-
tárgyat könnyel-
hunyott szememet
legítette, ciklándó
kergette onnan az
Az ebrede-
az elmult és é am-
mat kezeimmel tak-
tem puha vankosn-
De hát nem é-
Egett az arcz-
tett tüz s minél jö-
sebben égett. A sz-
tudta volna, hogy a
Lassan, óvatos-
zlatom és fél sze-
álatomos varju, né-
melynek mindeu eg-
csufondárasan kac-
Mikor öltöz-
tett, arczom folyton
hogy a hideg, m-
dett főle.

I. A népoktatási részről,
hol az állam a maga iskoláival csekély arányt képvisel. Tulnyomók itt a felekezeti (13,651), községi (1844) iskolák; állami 503, magán 207. Mely számok az összehasonlításnak általában eszközeül használt 1869. és 1881. évek adataival szemben a községi iskoláknál tetemes gyarapodást, a felekezetiéknél csak 1881. óta némi csökkenést mutatnak. Az állami iskolákról elmondhatjuk, hogy azok mind 1869. óta keletkeztek; nem fészegtetve ezáltal, mennyiben méltányos egyrészt és mennyiben praktikus másrészt, hogy az iskoládot egyelőn fizető községeknek némelyike elvezi csak az állami iskolát. Általában 1869-ben 12,757 község mellett 13,798, 1884-ben 12,692 község mellett 16,205 iskola létezett, mi szép eredmény, ha nem járna vele egyéb más. Az iskolát teljesen nélkülöző községek száma — a helységek számának tetemes csökkenése mellett — 1881. óta 237-ről 305-re növekedett. Ez a feynyek egy kis arányú dala.

És föntmondott megjegyzésünk e pontra is vonatkozik. Mert 1882-ben 8378 százaléka, 1883-ban 8376 százaléka, 1881-ben meg 8471 százaléka a községeknek birt iskolával. A miniszteri jelentés erre azt mondja: „Ene bizonyos neme az állandóságnak... az adatok teljes megbízhatóságát igazolja s arra mutat, hogy hazánk iskolai közigazgatásában helyesebb irányú haladás keletkezett.” E szavak legáltalános ismertetése s okvetlenül azt a bevezetőt kellik, hogy felvezetés céljából mondattak. Mert ha az eredményben elismerjük azt, hogy statisztikai adatai megbízhatóbbak, ez meg nem az egész „iskolai közigazgatás” hanem annak csak része.

Az iskoláról levén szó, megemlítjük, hogy míg 1869-ben 75 százaléka, addig 1884-ben 90 százaléka volt ezek saját tulajdonu hazában elhelyezve. — Tantermet az 1869-diki 16,899 csel szemben 23,152-öt találunk, a tényleg iskolázók közül 77 jut egyre. — Ezen tautermek közül a XXXVIII. t. cz. 27—30. §§-ának megfelelőleg teljes felszerelésű 13684, azaz 59 százaléka.

Az első adatok tulajdonképen a tankötelekre vonatkoznak. Kütünis, hogy 1869-ben 2284,741 tanköteles gyermeknek 50 százaléka: 1152,115 járt iskolába, míg 1884-ben 2,276,917 közül 1,800,731, azaz 79.8 százaléka. Ha az 1869. évi adatunk sokszor hangsúlyozott megbízhatóságát itt etekintünk, valóban szép az eredmény. A haladás az utóbbi években kevésbé jelentős.

A tanítók száma 1869-ben 17,792, 1881-ben 22,024, 1884-ben 23,158 levén, 1881. óta saját kontingensének 5 százalékjával növekedett. Oklevelt a 70 képzőintézetben 1187 adott ki (811 férfi- és 376 nőtanító), mi, tekintve, hogy az évi szükséglet mintegy 1000—1100: epen helyes. Az oklevelesek száma az okleveleket nem bírókhoz ugy aránylik, mint 85 a 14-höz. A magyarul tudók 95, a nem tudók 5 százalékkal voltak. Baj, hogy több perparandia kepez kizárólag idegen (német, oláh, szerb) nyelven. Végre, a mi a tanítók nyugdíjgyvet illeti, megjegyezhetők, hogy a 30,217 tagot számláló nyugdíjintézet körülbelül 120,000 forintot fizetett nyugdíj stb. czim alatt a tanítók- s azok hozzátartozóinak.

Az utolsó rovatban találjuk végre a nemzet kulturális iparkodásának és áldozatkészségének legekisebben szósó bizonyítékait. Míg 1869-ben a 13,798 iskola főtartási költsége 3,760,000 frt volt addig 1884-ben a 16,205-é 12,917,000 frt. Ez ez nemcsak a költségnek az iskolák számával való együtt növekedését, hanem azt is jelenti, hogy iskoláinkat több költség s így több gond forrattatik. Érdekes tudni, hogy Magyarország iskolai főtartását a

90,970,000 frt állami egyenes adó 14 százeleka arányában eszközölte.

Ezek voltak a népoktatásnak — a szük tér miatt nagyon szűken elmondott — adatai. De röviden is azt a hatást tessük a szemlélore, hogy hazánk népoktatása virágzik, ha csak a szemképrázató számokat tekintjük, de ha az eredmény minőségét mérlegeljük: nagy a csalódás.

(Vége köv.)

Helyi hírek.

* A „48 as verki”. A „Debr. Elle nör”, nem tudván érvekkkel harcolni, csufolódni kezd. Pedig már a zsidók nagy király: Szent David megirta, hogy csak az oly ember nagy boldog bizsonnyal, a ki nem öl a csufolóknak az ő székében! Ismételve 48-as verki nek csufolja a mi programunkat. Jól van, legyen 48-as verki, de meg sem sakter-késsel faragott gyűrűs zsidó furulyája a mi programunk, mint a magát „szabad elvű”-nek hazudott párt programja. Mután a „Debr. Ellenör” oly szives volt, hogy keddi vezércikkünknek egyes részeit tegnap közölni kegyeskedet, mi is közlünk egyet-mást az ő „választási apróságai”-ból. Haljuk:

— Kire szavaz?
— A függetlenpárt.
— Nevet mondjon.
— Tudja az ördög, hogy hívják. A függetlenre szavazok, oszt' meg van.
Ezen idézet csak azt bizonyítja, hogy mi nálunk nem a személy, mint önkénel Tisza Kálmán, hanem az elv a fő! Azután meg tessék elhinni iramit hogy Válllyi Árpádnak a neve sokkal ismeretesebb, mint a grf Degeufeld Lajosé, a kinek kileterőljönak látta a „D. E.” nem régenben felvilágosítást nyujtani.

Lássuk tovább:
„Sokaknak feltűnt, hogy szombaton nem a rendes szokás szerint bandériummal fogadták a képviselő vendégeket.
Ma megtaláltuk a titok kucsát. Fát szállítottunk a szerkesztőségbe két talyigással; az ablak alatt beszélgettek volt egymással.
— Hova szavazott kend?
— Nem isptam szavazó czedulát. Hat kend?
— Nem töltöm én vele az időt mondog a bandériumra se akarták az idén a rendes 3 firtot megadni.
— En is azért nem nyergeltem fel. Nincs pénz, nincs bandérium.”
E sorok hallgatag azt bizonyítják, hogy mi nem vesztgettünk, mint az ellenfél, pedig ha vesztgettünk akartunk volna, lett volna rá pénzünk — a rendelkezési aipigénybe vétele nélkül!

Most jön a fő-fő vicz!
„Egy kofa a s z o n y. Ehol is jön egy disztó zsidó, verje meg a teremőt.
A zsidó ugy tesz, mintha nem hallotta volna, oda fordul a kofához szép nyajas szóval:
— Hogy adja kend azt a litát?
— Három frt tekintetes uram. Hej, jó hizott liba, tessék megvenni, jó ízűt eszik belőle.
A fenti eset valóban megtörtént, egy kofa és a „Debr. Ellenör” egyik munkatársa közt!

A „D. E.” végül ismét hangsúlyozza:
„Azt hogy a „Debr. E.” a függetlenségi párt tagjaihoz ir szöveget, az pedig helyesen teszi. Ez az ő feladata. Az pedig hogy Debreczen város észbeli és pénzbeli aristokratiaj és ezek között a szabadelvű gondolkodású zsidóságot telhetetlen dühében szidja és fenyegeti, csak annak bizonyosságául szolgál, hogy a „Debr. E.” ama közönség számára készült, a melyet mi az első kerülébe diadalokért sohasem szoktunk viszont bántalmakkal illetni.”

Mi nem szégyeljük azt bevallani, hogy a nép, a józan magyar nép számára irunk, tollunkat nem adjuk bére a hatalmasoknak, sőt büszkék vagyunk és lehetünk erre. De azért tessék elhinni, hogy lapunknak nincs büzgebb olvasója, mint Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester ur, a depr. kormánypárt alvezére. Reggelként a városi főjegyző szobájában összegyűlnek a polgármester ur, a városi ügyész ur s több „minorum gentium” — s ott tanulmányozzák a „Debr. E.” (a „D. E.”-rel szivarra gyujtanak!) A polgármester ur több ízben is jelentette, hogy az ő legkedvezőbb olvasmányát lapunk képezi. S mi ezen nyilatkozataert hálaasak is vagyunk iránta!

Még egyet: A „szabad elvű párt” elnevezés csak olyan, csak annyiban illeti a pártot, mint bizonyos hólygeket, kik keayerkereseti módjukat szégyenlik, azon név: „szabad elvű!” It is — ott is — fenyés czim alá rejtik — a gyalázatot!

* Kintornás.
* A vármegyéről. A közigazgatási bizottság f. hó 8-an, hétfőn, ülést tart. Tárty: folyó ügyek.

* Színházunk sorsa. Nagy Vincze, színházunk derek új igazgatója — nyilt pályázaton elnyerte a nagyváradi nyári szinkört is. Nagy Vincze 7 szavazatot kapott, míg Krescsányi aradi igazgató 3. Aradi Gerő depr. igazgató pedig 1 szavazatot nyert. Így már most teljes reményünk van ahöz, hogy jövőre oly kitünő színtársulatunk lesz, minő régen nem volt Debreczenben!

* Fényes esküvő folyt le tegnap városunkban. Műnich A ur és l o r s z. képviselő vezette oltárhoz S e s z t i n a I l o n a k. a. t. Sestina Lajos nagy kereskedő bájos, művelt leányát. Az ünneplés szertartaron a rokonok és ismerősök nagy száma volt jelen. Aldás a frigyre!

* Színház. Tegnap este — csekély számú közönség előtt — „Az idegesek” czimú, mulattató francia vígjáték adott. Az előadás ösözvegő volt, a szereplők nagy része — különösen Bokody — kitünő alakítást nyujtott. Boross és Ferenczy is ugy játszottak, mint ritka alkalommal. Demidort, Tollagit Sajót dicsernünk se keil. Az egyedüli kivetni való Bokodyné volt. Bizony — minden protekció dacára — kár az ő fellepteivel gyötörni a közönséget!

* Táncmulatságok. — A g a z d á s z b á l a a jóvő szombaton fog megtartatni a „Bika” vendéglő disztermében. A mint értesülök, videkről is számosan készülnék e bárra. Ugyan azon este tartatik a „K o r o n á b a n a z iparos ifjúság bálja. A hajdu meyei bárra nygyban folynek az előkészületek. A háziaszony gr. Degeufeld Józsefne ö méltósága leend. — Az „E. M. K. E.” javára rendezendő bál sem fog elmaradni, a rendező bizottságnak sikerült a közbejött akadályokat legyözni, s az előkészületek erre is tolyamatban vannak.

* Meghívás. A „debreczeni kereskedő ifjak önképző egylete” helyiségeben tekintetes Sz o j k a Gyula ur, a keresk. fels. tanintézet tanára 1886. febr. hó 5-én pénteken este 8 órakor „A kereskedők tarsadalma” helyiségebe a hajdu meyei felolvasást tart, melyre az egyleti tagok és az érdeklődők közönsége ezen el meghivatnak. A szakmanivelő és mulatság rendező bizottság nevében Biró József b. elnök. Ujlaki Béla jegyző.

* Színház köréből. Jutalomjáték: Nagy Ibohykának, e kitünő tehetségű, ifju művész.

rületbe diadalokért sohasem szoktunk viszont bántalmakkal illetni.

Mi nem szégyeljük azt bevallani, hogy a nép, a józan magyar nép számára irunk, tollunkat nem adjuk bére a hatalmasoknak, sőt büszkék vagyunk és lehetünk erre. De azért tessék elhinni, hogy lapunknak nincs büzgebb olvasója, mint Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester ur, a depr. kormánypárt alvezére. Reggelként a városi főjegyző szobájában összegyűlnek a polgármester ur, a városi ügyész ur s több „minorum gentium” — s ott tanulmányozzák a „Debr. E.” (a „D. E.”-rel szivarra gyujtanak!) A polgármester ur több ízben is jelentette, hogy az ő legkedvezőbb olvasmányát lapunk képezi. S mi ezen nyilatkozataert hálaasak is vagyunk iránta!

Még egyet: A „szabad elvű párt” elnevezés csak olyan, csak annyiban illeti a pártot, mint bizonyos hólygeket, kik keayerkereseti módjukat szégyenlik, azon név: „szabad elvű!” It is — ott is — fenyés czim alá rejtik — a gyalázatot!

* Kintornás.
* A vármegyéről. A közigazgatási bizottság f. hó 8-an, hétfőn, ülést tart. Tárty: folyó ügyek.

* Színházunk sorsa. Nagy Vincze, színházunk derek új igazgatója — nyilt pályázaton elnyerte a nagyváradi nyári szinkört is. Nagy Vincze 7 szavazatot kapott, míg Krescsányi aradi igazgató 3. Aradi Gerő depr. igazgató pedig 1 szavazatot nyert. Így már most teljes reményünk van ahöz, hogy jövőre oly kitünő színtársulatunk lesz, minő régen nem volt Debreczenben!

* Fényes esküvő folyt le tegnap városunkban. Műnich A ur és l o r s z. képviselő vezette oltárhoz S e s z t i n a I l o n a k. a. t. Sestina Lajos nagy kereskedő bájos, művelt leányát. Az ünneplés szertartaron a rokonok és ismerősök nagy száma volt jelen. Aldás a frigyre!

* Színház. Tegnap este — csekély számú közönség előtt — „Az idegesek” czimú, mulattató francia vígjáték adott. Az előadás ösözvegő volt, a szereplők nagy része — különösen Bokody — kitünő alakítást nyujtott. Boross és Ferenczy is ugy játszottak, mint ritka alkalommal. Demidort, Tollagit Sajót dicsernünk se keil. Az egyedüli kivetni való Bokodyné volt. Bizony — minden protekció dacára — kár az ő fellepteivel gyötörni a közönséget!

* Táncmulatságok. — A g a z d á s z b á l a a jóvő szombaton fog megtartatni a „Bika” vendéglő disztermében. A mint értesülök, videkről is számosan készülnék e bárra. Ugyan azon este tartatik a „K o r o n á b a n a z iparos ifjúság bálja. A hajdu meyei bárra nygyban folynek az előkészületek. A háziaszony gr. Degeufeld Józsefne ö méltósága leend. — Az „E. M. K. E.” javára rendezendő bál sem fog elmaradni, a rendező bizottságnak sikerült a közbejött akadályokat legyözni, s az előkészületek erre is tolyamatban vannak.

* Meghívás. A „debreczeni kereskedő ifjak önképző egylete” helyiségeben tekintetes Sz o j k a Gyula ur, a keresk. fels. tanintézet tanára 1886. febr. hó 5-én pénteken este 8 órakor „A kereskedők tarsadalma” helyiségebe a hajdu meyei felolvasást tart, melyre az egyleti tagok és az érdeklődők közönsége ezen el meghivatnak. A szakmanivelő és mulatság rendező bizottság nevében Biró József b. elnök. Ujlaki Béla jegyző.

* Színház köréből. Jutalomjáték: Nagy Ibohykának, e kitünő tehetségű, ifju művész.

nőnes, kit ug, a debreczeni közönség, mint a helyi sajtó osztatlan tetszéssel fogadott s fel-lepte iránt minig kiválóan érdeklődött, jutalomjátéka f. hó 11-én, lesz. Szinre kerül ez alkalommal „F a u s t” melyben Margit szerető Nagy Iboyka fogja játszani. Nem kételkedünk, hogy közönségünk ezen este imponzans módon ad kifejezést elismerésének! Holnap az „E m b e r t r a g e d i a j a”, szombaton pedig „B o c a c c i o” kerül szinre, czimszerében Ö r l e y Flórával. Aradi Gerő igazgató ur Miskolcra utazott.

* Vászár. A keddi betivászár nagyon látogatott volt. Szarvasmarhák és lovak szokatlan nagy számmal hajttak be. A kínját azonban nagy mértékben fölülmúlta a keresletet, azért eredményesnek e vásár se mondható.

* Kutyak pusztulása. Nagyon sok eb jutott ma az „ebek harminczadójára”. A Havan-uczáu ugyanis 10 kutját megmegt egy veszett kutya s a reudörsg elrendelte, hogy a gyanus kutya a sinter által összefogassanak. Városunkban annyi a csavargó kutya, hogy ezek kiirtása végett célszerű lenne behozni a k u t y a - d ó t, mely mar — s igen helyesen — sokkal kisebb városokban is be van hozva.

* Elfogott tolvaj. Tegnapelőtt egy szobozló csavargó asszony a Bika szálloda istállójában kiloptott egy székeilyűt szegény ember zsebéből 70 frtot. De rajta vesztett, mert azonnal észre vettek s hazatolonczolták Szobozlóra.

* Kérelem. Alólírott nevére kiállított lezke könyv (index) elveszett; keretik a t. megtaláló — mint hogy körülben is annak semmihasznat sem veheti — illő jutalom adas mellett, azt a szerkesztőségnek átadni. Burger Menyhért II. joghallgató.

* Köszönet. Mindazoknak kik elhnyjt férjem nehai Polgár Szarka Bertalannek 1886 február 2-án történt végíttségét telen jelen voltak az által fájalmunkat enyhítettek — köszönetet mondunk. Debreczen 1886. febr. 4. özv. Szarka Bertalané, s fogadott leánya Vavrek Zuzsanna.

* Piaczi árak 1886. febr. 2-án megtartott hetiva árról:

Buza	7.50—7.25—7.00
Ketszeres	6.40—6.30—6.20
Rozs	5.30—5.20—5.10
Árpa	5.20—5.10—5.00
Zab	6.00—5.90—5.80
Tengeri	5.00—4.90—4.80
Köles	5.00—4.90—4.80
Egy-z-ák burgonya	1.20
Szalonna	40.00—38.50—37.00
Haj	40.00—38.50—37.00

Történeli naptár. Csütörtök, febr. 4. 922.
A magyarok bevoulása Aquilába.

Hazánk s a külföld.
— Tüntetés Szabó László mellett Zentáról, febr. 1-ől irak: Szabó László országos képviselő a zenai takarékpénztár közgyűlésére, mint intézeti jogtanácsos, haza jöven, a városi polgárság megragadta az alkalmat, hogy azon öszinte meleg ragaszkodásnak, melylyel szeretett országos képviselője iránt viseltek, ünneplés kifejezést adjon. E végből tiszteletre tegnap este faklyaszenet rendezett, melyen mintegy három ezer ember vett részt. A faklyaszenet után az itteni függetlenségi kör testületileg jelent meg a színelőadáson, melyet Polgár Károly itt idező társulata az ünneplés alkalmából adott. Az előadás alatt zajos tüntetés történtek a jeü volt képviselő mellett.

— Rövid hírek. A táncz körültje. Burn Marietta híradó, a párisi arisztokraczia egyik legbájosabb fiatal tagja, minden éjlet elost szülői palotájából és a legajlasabb zughelyiségekben addig tánczolt, a míg ajutlan nem rogyott össze. Miután a hely nappal is zene nélkül szakadatlanul örületesen tánczolt, szülői kegytelnek voltak ot orvosi tanácsra egy elmeogyógyintezetbe szállítani. — Boszorkák a ny p ő r fojtyk az alsó-landvai járá-biros-egelőtt. Özv. Lelkes Mihályné panaszolta be Pokka Lászlót, a ki azt terjesztette róla, hogy „megverte a szemével” az ő három tehenet. — H u r o k r a k e r ű l t m á r S t a n e k f e h e r t e m p i o n i v a s u t i ó r e n e j e n e k g y l k o s s a J o s i m o v i c s M i l o s s z e m é l y e t t, a k i m á r e g k e t t o s g y l k o s s á g g é r t 4 e v i b ő r t o t ú t — M e g s z ö k ö t t t a c s e c s e m ö v e l e g m e s s i n a l e l o k i e t c s a l á d t o l a d j a k a, a k i v a l o s z t i n t e g n a g y o b b p é n z ö s z e g e t a k a r i l y u t o n a g y e r m e k s z u l e i t ű k i c s i k a r n i. L i s z t - s t i p e n d i m o t a k a n a k a l a p i t a n i, m i n t a z a n g o l f o v á r o s b o l j e n t e n k, L i s z t F e r e n c z k u s z o b ó n á l l o i o n d o u z e n e a k a d e m i a i n o v e d e k e i s z a m á r a. A s t i p e n d i u m „L i s z t s c h o l a r s c h i p” n e v e t f o g v i s e l n i. — M e g y f a t e l e p e k e r t k a p o t k o r o n a s e z ű t e r m e k e r s z e t t O t o r y P a l s z t. g y ő r g y m e z e i (E s z t e r g o m y) f o l d b i r t o k o s, a k i a m e g y a i p a r t b a n k a n k u n g y s z o l v a n e l o z o r h o u s t o t t a m e g. A m e z e y e a l i s p a j z a d i s z e k ö z ö n s e g j e t e u l e t e b e n n y u j t o t t a t a k i t ű n t e s t. — „M o z a r t h a l a l á t.” M u n k a c s y u j a l k o á s á t, l e g k ö z e l l e b b f i g y a b e m u t a t ű t a m e s t e r p á r i s b a r á t a n a k e g y n a g y s z e r ű e s t e l y e n. — G y e m a n t l o p á s m i a t t f o g t á k e l B r e s c i a b a n M i o c c h i E m i l i a o l a s z s z i n e z n ű t. G y a n u v a n r á, h o g y r e s z e s a h a r m s d e r e M i a n o b a n t ö r t e n t g y é m a u t o l o p á s b a n, m e l y á t a l G o n f a l o n i e r i e k s z e r s z 1 6 3, 0 0 0 f r a n k u j i k á r t s z e u e d e t t. —

* Színház. Holnap, pénteken, berlet páros számban adjatik: „Az ember tragédiája.” Legközelebbi előadás: „Boccaccio” közkedves- s e g ű o p e r e t t e. E l o k e s z ű l e t e k t e t e n k: „A f o i d h ö z r a g a d t s z e g é n y e k” u j n e p s z i m u r e.

Felölös szerkesztő: Gáspár Imre.
Kiadó: Kutasi Imre.

ot. Közönség m f e r e m a z e s z m e e n i s — m e r t m i o l g o z n i ! k e n f a j d a l m m a l e l t e t u. k i m á n a p r e g g e l m á r b o l, m e l y e d d i g m a g y a r i d ű n m a g y a r J e r u z s a k o r m á n y p á r t k e g y e l m e v á l a s z t o t n a k? M i t i s t k. b. e z t: k m e g U r a i m, a k, m e r t e n r e s s z o l a n i, h o g y k. E d d i g i s a n m, d e e z e n t u l b e k e r e k e d t e k g a r n a k) h á r o m r e k l. k e p v e l o - v á l a s z t á s n a k t e t ű k p a p i r r a, t a n u l t a n a k. 6 — 6 n a p m u l v a h a j d m o d o k t o b b e t i s. o l a s z e l o n e m l e g e t t a m e l y v i d e k e n c s a p t o b o s s p r i t u s z a v a l, b u t o t t t o t n e g e t, d e l e g e g y e d d i g b ű z s z e k e k, s m e r t m a g y a r J a k o s a l é l e k g y l k o t a t i k k o s s á g? J a n k ó m u l t v a s á r n a p i t o m b a n. t e r h e t h o e n i l l u s t r á l v a. b e n, k a s z i n o b a n, v a g y e n t a n u l a s o s. g y l o v o n. N e v e t s z e s e s, a g k a l a n d o t k e r e s, e s a h a n z s i d ű n á l. A k k o r l o v o n. B o g o z i p e d i g o t f e k s z i k B o g o z i a v i g y o r g y a N á t h a n. b e a j e l e n e t e t. m a n e m a b u k o m a g n a g y o z t e s z i d o s á g o t a l a b o l ( ) s i k e r ű t k e p e n. d e b r e c z e n i k o r m a n y t B o g o z i m a r s z o v e l t h o g y a z a b a j, h o g y z o v e t s z e g e s e k: N á t h a n s z a. s z i g!

Gili Baláz.

állapota. *)

nyuta mukodésének ető és oly szemfény- utusminiszter. Erve- atait, melyek számok- reivel, egyáltalán szem- szepítgetések e foto- nód, ki erre rászö- zetszést szülnék. Mert t fölött tán tapintattal szes a fatyolozni aka- sünket majd az illető- uk meg azt is, hogy ondó. Hányos adatok annak.

sebb p. utok elmondása- segrivelendő az, hogy, v valamint az érdem, z közvételű és egye- Lignakbb nem az

XIV. országgyűlés ele- rtesése.

mint magoló társukra

gy kis leány vagyok, t érzem, mert tudom, válnék már. Először mehaladtam, mert azután meg vannak nem az iskolai tan- az epedések, a vá- oromat nem ugy né- tatomat tanárt, hanem nekem nem tetsző

rehetősen különös le- gyanis perczek, ami- mintha nem mernek sejnálnám a rövid

ánóm (a ki már nagy kolaba és azt mon- nya és két — eljön hozzánk Örül- banem azért mégis sinálni nálunk az a oson mit fogok csi-

zt gondoltam, hogy em azután arra nem hogy miről? Miről lézenyekről, szinda- at miről? Ha csak a gondolát elkésari- ába érzem én azt, kicsi vagyok még i kezdemt arra a rre, akik zavart csi- megakadályoznak beszélgethessem ma- nagy leány és ő a gni, ha kényserü-

Fáj a lelkem, ha arra gondolok, hogy meg kell huznom magam egy sarokba; és ki nem mondható keserűség fog el arra a föltevésre, hogy az érkező fiatal emberek velem a babaról, meg a földrajzról fognak beszélni s hogy a mama később tanulni és aludni küld.

Rettenetes egy helyzet ez.

A ver arczomba fut; keblem emelkedé- sen, szívem dobbanás érzem, hogy nagy le- any vagyok; és tapasztalatlanúságomnál, ügyet- leuseggemmel fogva megis csak egy rövid ruhas kis leány vagyok én, a kinek meg kell tanul- nom a holnap! leczték.

Mit fogok írni a rám meredő üres la- pokra holnap?

Január 24.

A bolondoskodó napsugár nem táaszt más tárgyat könnyelmű játékokhoz, mint az én le- hnyot szememet. Szemhéjajmra ugrott, me- legítette, c-iklandozta mindaddig, amíg el nem kergette onnan az almot.

Az ébredés után azonnal eszembe jutott az elmúlt éj és amint eszembe jutott: arczom- at kezeimmel tartakam el és belemélyesztet- tem puha vánkosomba.

De hát nem használt semmit.

Egét az arczom, mint a folyton élész- tett tűz s minél jobban eltakartam, annál erő- sebben égett. A szívem segített neki, mintha tudta volna, hogy az neki muszáj.

Lassan, óvatosan emeltem azután föl ar- czomat és fél szemmel, ravaszul, mint egy alattomos varju, néztem szét kis szobámban, a melynek minde, egyes tárgya alakot öltött és csufondárosan kacagott rám.

Mikor öltözködtem, a kezem reszke- tett, arczom folyton égett és pedig annyira, hogy a hideg, mosdó víz is megmelege- dett tőle.

Ah, istenem! Volt egyszer egy kis leány.

Mondhatja ma már nekem az egész világ, hogy kis leány vagyok Boszorkodás nélkül haligatóam végig s legfőbb arczomat simita- nam meg kezeimmel.

Milyen meszeszerű e dal: „volt egyszer egy kis leány.”

Igen. Volt egyszer egy kis leány, a ki rövid ruhában járt s tankönyveket vitt a hōna- ajtá. Volt egyszer egy ügyetlen, tapasztalatlan kis leány, a ki remegett, hogy a fiatal embere- k a földrajzból kérdezték.

Szivdobogva vártam tegnap este a ven- degeket és százszor is megéztém magam a tükörben, a mely mindannyiszor egy kis le- anyt mutatott vissza és szemtől szemembe mondta tízszer, százszor: „kis leány vagy, kis leány vagy.”

Azután megérkeztek.

Barátom megöltét és bemutatta a két fiatal urat, akik oly kedvesen viseltek magukat velem szemben, mintha egy bálban király nő- lettem volna, különösen pedig kedves volt az egyik, a ki „nagyasá”-nak nevezett és soha egyetlenegy tekintettel sem árulta el, hogy kis leány vagyok.

A tarsaságnak jól kedve támadt, s a néni zongorázott. Velelőtlen bele ütött egy kerin- göbe és a szalon tánczteremmel változott. Tán- czoltam én is, úgy, mint egy gyakorlott nagy- kisasszony.

A kedves fiatal ember a szünetek alatt mellettem űlt és elmondta, hogy szemeim na- gyok és lángban égők. Arczom színet a ba- raczk, jól emlékszem az ősi baraczk bárony hamvasságához hasonlít és kezeceksímről azt mondta, hogy kicsinyek, fehérek és oly illatos puhák, mint a rózsalevel.

Csak volt, csak volt egyszer egy kis leány!

Azt suttogta, közel hajolva füleimhez, hogy szeretne már negyed éves jogász lenni (még csak első éves) csak azért, hogy közelebb volna hozzá egy édes remény tel- jesülésre.

Tralala, tralala! Volt egyszer egy kis leány.

Hogy ő csak olyan leányt venne el fele- segűl, akinek szemei lángban égnek, a kinek arca színe versenyezik az ősi baraczk bár- sonyos hamvasságával s akinek keze olyan, mint a rózsalevel.

Ha megtudná a mama!

Odahajolva hozzám, egy röpke pillan- tban megerinté arczom színet bajuszával és aj- kával; és azután hirtelen feléje ölelt s a keringő közt a mennyország felé repült velem a néni zongorajátéka közben.

Mikor hajnal félté, végeztével a táncznak, visszatértem a szobámba, büszkén, boldogan álltam izzó arczommal a tükör elé és az szé- gyenkezve előbb csufondarósságán, kénytelen volt egy nagy lányt mutatni. Egy izzó arczu nagy lányt, a kit egy ifu rajongva szeret, a kinek bal arczát egy ifju meleg csókja érintette.

Álmodom lázas volt, de végtelenül kellemes. Két heves ajk közé szorult egy apró bajusz minden selyem szála.

Ma nagy dolgom lesz.

Előveszem a ruhámat s a hol még sze- meg van leeresztem; a hol nincs, kitoldom. A czipőmet pedig elküldöm a cipésznek, hogy a sarkokat magasabbra csinálja.

Nagy, nagy leány vagyok.

És a míg a ruhám szegését kiereszttem, vigan dalolom tele a szobát:

„Tralala, tralala. Volt egyszer egy kis leány.”

Azt suttogta, közel hajolva füleimhez, hogy szeretne már negyed éves jogász lenni (még csak első éves) csak azért, hogy közelebb volna hozzá egy édes remény tel- jesülésre.

Tralala, tralala! Volt egyszer egy kis leány.

Hogy ő csak olyan leányt venne el fele- segűl, akinek szemei lángban égnek, a kinek arca színe versenyezik az ősi baraczk bár- sonyos hamvasságával s akinek keze olyan, mint a rózsalevel.

Ha megtudná a mama!

Odahajolva hozzám, egy röpke pillan- tban megerinté arczom színet bajuszával és aj- kával; és azután hirtelen feléje ölelt s a keringő közt a mennyország felé repült velem a néni zongorajátéka közben.

Mikor hajnal félté, végeztével a táncznak, visszatértem a szobámba, büszkén, boldogan álltam izzó arczommal a tükör elé és az szé- gyenkezve előbb csufondarósságán, kénytelen volt egy nagy lányt mutatni. Egy izzó arczu nagy lányt, a kit egy ifu rajongva szeret, a kinek bal arczát egy ifju meleg csókja érintette.

Álmodom lázas volt, de végtelenül kellemes. Két heves ajk közé szorult egy apró bajusz minden selyem szála.

Ma nagy dolgom lesz.

Előveszem a ruhámat s a hol még sze- meg van leeresztem; a hol nincs, kitoldom. A czipőmet pedig elküldöm a cipésznek, hogy a sarkokat magasabbra csinálja.

Nagy, nagy leány vagyok.

És a míg a ruhám szegését kiereszttem, vigan dalolom tele a szobát:

„Tralala, tralala. Volt egyszer egy kis leány.”

37 év alatt több mint százezer gyógyeredmény következtében 63-or díjaztatott.

Az 1847. évben feltalált malátakészítmények a gyógyászatban valódi tömegnyereménynek bizonyultak a világmindenségben, mert most 1885. az életnek 37 év. tenálisa óta 27000 raktárban, a világ minden országában árulják: Hoff János, a szerencsés felaláló (Berlinben, Neue Wilhelmstr. 1, és Bécsben 1., Bräunerstrasse 8.) e szerék segítségével több mint 100 000 beteg embert gyógyított ki, s az orvosokat mind maga részére nyerte (házi orvosok, gyógyszeres társulatok, egészségügyi intézetek) melyek közbenjöttével ő most el kitüntetésben részesült (a 61-iket 1885-ben nyerte Nizzában az egészségügyi kiállításban, ezüst érmet). Ehhez járulnak a legtöbb európai uralkodók udv. szálított diplomái — Ezen az ön malátakészítményének kitűnő gyógyhatását, Róbert gróf Parisban, a keleten, a bor hazájában, amint valami gyógyításról van szó, az orvosok a Hoff János-féle malátakészítményt rendelik. — A francia főgyógyor Florenczben így ír: „Az ön Hoff János-féle malátakészítménye igen jól ízlik, mi azt igen szeretik inni, s utána rendkívül jól érzéskül, maunkat. Pouje de Jeno, francia főgyógyor — Parisból. Gyomorbaom csaknem már megfúrtasított. Szerencsére dr. Guersont orvosra akadtam, ki nekem az ön malátakészítményt ajánlotta. Ezen irának köszönhetem egészenegem helyreállítását. Chartrain, pénztárnok, Montmartre-ut 59. sz. — Wittge őrnagy, a flensburgi porosz katonai kórházak biztosának hivatalos jelentése. Hivatalosan bizonyítom, hogy én a különféle porosz katonai kórházakban egy igen tapló és erősítő itára találtam, s ez a Hoff János-féle malátakészítmény egészségi sör. Különösen tifusban szenvedőknél igen jótékony hatással volt. A betegek nem tudtak szólni, nem tudtak mozdulni, sokszor elájultak. E sörnek egy heti használata után szi testi erő ismét visszatérték stb. — O teisege György, Görögország királya, a malata gyógyzerek feltalálójának s gyárosának, Hoff János urnak, ezen kitűnő gyógytápzerek elismerésül megküldte az udv. szálított diplomát.

Orvosi nyilatkozatok Hoff János malátakészítményei felől.

A Hoff János-féle malátagyártmányok, kiválólag a malátakivonat egészségi sör, a malátacukor és a malátamellzúrkok Kletzinsky tanár ur vegytani laboratóriumában meg let ek vizsgálva. E vizsgálatnál oly részek találtak, melyek az emésztési szervek satnyaságánál, a végül elgyengülésénél, az altesti körönges rendeltetésénél, valamint mell bajknál, elsősorodásnál és aszslazai hajlamnál, lecsendesítő, tapló és erősítő tulajdonuknál fogva nagy es kívánt eredménnyel használhatók.

Dr. Granichstätter,

cs. k. városi főorvos Bécsben.

jegyzett: Minden a malátakivonatról szóló hirdetések csak utazatok, mire a betegnek vigyázni kell. — A valódiság jele, hogy a Hoff János-féle malátakészítmények a védjeggyel, a feltaláló arczképevel s aláírásával ellátva vannak.

2. forinton alól semmisen küldetik. Az első, valódi máskoldó Hoff János-féle malata mellzúrkok kékpapírban vannak. Utelenél határozottan ilyeneket kell kérni.

A gyógyszeres leírásat használati utasítással s a betegek névsorát, kik mellbetegség k-ból, testi gyengékedésből s aranyeres bajokból gyógyítottak, mindenki ingyen kapja.

Árak: a valódi Hoff János-féle malata-kivonati egészségi sör: Egy palack 60 kr. Fel kilo malata-cukoroldé 1. 2 frt 40 kr., II. 1 frt 60 kr. (Nagyobb vételnél árengedmény.) Malata-cukorkák egy zacsko 60 kr. Malata-kivonat egy üvege 1 frt 12 kr., kisebb 70 kr. Gyermek tápmalata-liszt 1 frt. Egy malata fordó 80 és 50 kr.

Főraktárak: Csanak József, Rickl J. Zelmos, Geréby Fűr. Varga Lajos Debreczenben. A valódi Hoff féle malata egészségi sör 60 kr. Debreczenben, továbbá Korányi Imge gyógytárban N. egyház, és (Kiss Sámuel) Janki Antalnál N. Váradon. (12)

Arverési hirdetés.

A berettyó-ujfalui ev. ref. egyház tulajdonát képező bolt helyiség és két szobából álló lakás 1886. ápril 24-től kezdve 3 évre, — a berettyó-ujfalui városházánál f. é. február hó 11-én délelőtt 11 órakor tartandó nyilvános arverésen — a többet ígérőnek ki fog adatni. — Levélbeni tudakozódásokra felel az ev. ref. lelkészi hivatal.

Berettyó-Ujfalú, 1886. febr. 1.

Pozsár Pál, egyházi tőgondnok

Ház-eladás.

Domb-utczán a 99. számú utcában levő ház, melynek udvarán — 5 lóra való istálló, kocsi-szín és göré van, az ondódi külső földdel eladó.

Értekezhetni Mayer postahivatali főnöknel.

Saját termésü ÉRMELLÉKIÓHEGYIBOR

a legtisztábban kezelve üvegenként, és ugyszintén hordószámra.

1 literes üveg, üveg nélkül . . . — frt 22 kr.
Hordószámra 100 liter . . . . . 16 " "

Az üres üvegek 10—5 krajczárért váltatnak vissza.

Valódi amerikai legfinomabb császár olaj, mely a legfinomabb és legnagyobb világítási képességgel bír és minden veszélynélküli, 1 liter 30 kr.

Rickl József Zelmos.

Debreczenben.

73. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN“ gőzmalom készítményeinek. Saját raktárban.

Árak ausztriai értékben

Kötelezettség és engedmény nélkül készpénz fizetés mellett.

Zsákkal együtt.

100 kilo	
AB. Asztali dara nagy és aprószemu	18.20
C. Szinte középszerű	17.20
0. Királyliszt	17.60
1. Láugliszt	17.—
2. Montliszt	16.40
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	15.40
4. 2-od	14.40
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	13.40
6. Szinte 2-od	12.60
7. Közép kenyérliszt 1-ső	11.80
8. Szinte 2-od	10.80
8 ³ / ₄ . Barna 1-ső	9.—
8 ³ / ₄ . Szinte 2-od	6.60
9. Lábliszt	6.—
10. Veres liszt	—
11. Finom korpa zsákkal	3.80
12. Durva korpa zsákkal	3.40
Simán őrölt liszt zsákkal 75. kg.	8.40
Dara és liszt 25 kl. zacskók. 100 kl. zacskóval együtt 60 krral drágább	7.80
Debreczen, 1885. október 11.	
A zsákok súlytartalma, — teljsuly tisztasulynak véve:	
A. B. C. 0—9 számig 25 és 85 kilo.	
10 11. 12. 50	
Sima liszt 75	

Fogorvos Dr. Deák J.

a közegészségtan tanára,

(ezelőtt Berlinben lovag dr. Guérard udvari fogorvos és udvari tanácsos segéd-orvosa) Debreczen, főpiacz, Vecseyház.

Fog és szájbetegségek alapos gyógykezelése. Plombe-ok a legkitűnőbb anyagokból. Műfogak (egyesekek és egész fog-sorok) a legjobb amerikai légnymatu szerkezet szerint.

Rendel naponta d. e. 9—12. és d. u. 2—5 óráig.

Dr Deák fogpora és szájvize „Antisepticum“ a fogak, foghús és szájür tisztán — és épségben tartására.

Főraktár: Göttl Nándor gyógyszerháza „A Megváltóhoz“ Debreczenben. Ara egyenként 60 kr.

legjobb asztali- és üdítő ital, kitűnő hatásának bizonyult köhögésnél, gégebajknál, gyomor- és hólyaghurtnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE KÖNYV- és KÖNYOMDÁJA

DEBRECZEN, Főpiacz. Sz. NAGY KAROLY ház.

Ajánlja magát mindenféle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére; elvállal:

tankönyveket, hírlapokat és folyóiratokat minden nyelven, ét- bor- és árlapokat;

dizsműveket arany- ezüst és szinnyomatban; a törvénykezéshez megkivántató

ROVATOZOTT IVEKET;

disznes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászat köréhez tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközöletnek.

A papir gyári árban számittatik

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN“ cz. hualapban a legoicsóbban számítva közzé teszek.

KUTASI IMRE. könyv- és könyomda-tulajdonos.

DEBRECZENBEN, FŐPIACZ, SZ. NAGY KAROLY ház.

Előzetes árak
Helyen és postán
Egy évre 10
Fél évre 5
Negyed évre 3
Egyes számú
A lap szellemi tartalma
és közérdeke tárgyú
szócikkeit, a szerkesztés
bér-mutató küldeni
Előzetes árak
FRIEDRIK LAJOS
OSÁTHY KÁROLY
Kereskedésben és a köz-
talban KUTASI IMRE
nyomdájában a postán
utján.

A válasz

(Korczolatok)

Folytassuk
A II. kerül
85 szavazatnyi
tény. Ne nézzük
választó igazsá-
romból; volt köz-
könyvében az első
gyeztek be s kin-
pon kitűnt volna
ki előre; azt
febr. első szava-
tagadták meg a
mert szavazati je-
irva a házszám,
más alárendeltet-
ságát alig zavart
Maradjunk
sebségénél.

Már most v
párti szavazatbó
zatot, marad 25
juk le ezekből ek
mu s z a j-szavaz
bezárta előtt érk
színeszek, elköltö
micsodák szavaza
kiket kecsgetetés
val és fenyegetés
urnához; a váró
vagy a más utca
a II. kerület sz
fel; vonjuk le a
keket és akkor u
mélto és függetle
Árpádra szavazó
büszke törzspolgá
Talán az a
párti intellig

Hány olyan
volt febr. 1-én r
magát becsületet
imé, függő helyz
szerítették, hogy
podva — hazudj
adja!

Sokan volta
jék az a szegény
a fülíg adós föld
desur — most k
többi a geszti na
lánczolt szerencs
ő gyalázatuk ann
előtt, a ki az Is

A „DEBRE

A b
Sibornak
Gyakran v
Arany ned
Minden bi

Egy este,
Utolsó est
Ó: Beczkó
Vendéggel

Vén dalja
Egyik se
Megettük
Ugyan . .

Megrakva
Már villog
Egyszerre
„Bé csón

Urak, ne
Sem étel.
Mig nem
Egy győze

Ki ferfe
S ki ós la
Uralkodik
S kitog az

KITÜNTETÉS
SZEGED
éremméremmel
1876.

KITÜNTETÉS
SZÉKES-
FEHÉRVÁR
ezüstérem 1878.

KITÜNTETÉS
LONDON

DISZOKLEVÉL
1871-ben.